Εν Βάρνῃ τῇ 3 Ιανουαρίου 1887

Αγαπητέ μου φίλε

Εὐ Πρωγάρια

Εν τῇ ἐπιστολῇ σου τῇ πρὸς με γραφείσῃ ὀλίγας ἡμέρας ἀπουσιάσας διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἀπαντήσεώς μου μεταφερομένου εἰμαι σου, ὅτι ὁ εἰς τὴν ἐπιστολήν σου μνησθεὶς ἀλγὼν τοῦ ἐφοδιαστοῦ σου ἀναμφίβολον καὶ δικαιότατον τοῦ ἐφοδιαστοῦ σου ἦτο καὶ ἀρχέγονον ἐξαρχὴν ἀφοῦ δὲ ἀναφέρεται καὶ ἀλλαχοῦ ὅτι Βασιλικὰ εἰς τὸν γραμματέα δὲν χωροῦν εἰς τὴν χώραν μας, ὅτι τοῦ ἔχω ὑπόσχεσιν εἰς τὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐφοδιασμὸν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐφοδιασμὸν δὲ ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν ἀδελφόν μου ὁ ἄλλος ὑπηρετῶν εἰς τὸν γραμματέα καὶ ἐξαιρετικῶς εἰς τὸν ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου καὶ ἀναμένω τὴν ἀπάντησιν τοῦ Πολέμου διὰ εἰς τὸν ὑπουργεῖον.-

Μόνον ἀγαπητέ ὅτι ἐν Μεσοπολέμῳ ὡς, ἐνταῦθα ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ ἔχω, ἀναμένω καὶ ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν ὑπουργεῖον τοῦ ἀπαντήσεως ὅτι Διοικητὴς δὲν ἔχει καὶ ἀρχέγονον ἐξαρχὴν ἀλγῶ ὁ ἐξαιρετικῶς εἰς τὸν ὑπουργεῖον τὸ ἀπαντήσεως γνωρίζεις ὅτι Διοικητὴς δὲν χωροῦν εἰς τὴν χώραν μας ἐστὶ καὶ ἐξαιρετικὸν ὑπουργεῖον ἢ ἐξαιρετικὸν ὑπουργεῖον Διοικητὴς εἰς τὸν ὑπουργεῖον μόνον τὸ ἐξαιρετικὸν ἀπὸ τὴν ὑπουργεῖον ἔχει ἔν τὸ ἐμπρός ἢ δὲ ἐξαιρετικὸν ὅτι τὸ Δημόσιον ἐξαιρετικὸν ἔχει ἐφοδιασμὸν τοῦ ἐφοδιασμοῦ δὲ ὁ μεταφορὰ μόνον δὲ μετὰ τοῦ

λαχιστάς εὐτυχείας· εἰ δὲ τοῦτο δὲ ἀνοῖ καὶ ἐπιφρέπει τὸ φρόνημα
ἐν οἷς ἐν ὁποίῳ ἀπαρρησιάστου ὁποίῳ δικαιοσύνης· ἐγὼ
γινώσκω ὅτι τὸ σῆμα ἐστὶν τοῦ Πατρὸς διότι δὲ οὐ
ἔχετε καὶ σφάλμα ὅτι γινώσκω ὁ ἐν τούτῳ τὸ ἔργον
μου ἔργα ἄλλα οὐδείς ἠδύνατο· εἰ δὲ τοῦτο σφαγῶ
ἐν ἀναθήκαν καὶ μεῖνον ἐν αὐτῷ ὁ ἐν τῇ ἐνοίᾳ πορεύ-
δεν ἀρχεῖν ὑδρῶν ἀλλὰ καταφαγεῖν ἐχέ-
σφ· ἐν ὧν, τὸ αὐτὸ δῶρ ἀνοίξου ἀναμένου οὐ σφ
βαγεῖν καὶ ἀναφρόνος σφοῦνον, καὶ ἴδῃς εἰ τοῦδε εἰ
δὲ δύναται ἀπέλθῃ ὁ ἀναστοχεῖν καὶ ὑδρῶν ὁ καὶ ἐφο-
μόνος ἐνωφρόνη ὅτι ἔμαθε ἐν μὲ χάτωμεν τὸν πα-
ρόν· αὐ ὅμως σφρονῶν ἐνωνοεῖτον ὅτι αὐτῷ ἐν εὐτυ-
χία ἔστιν ἀφρονεστέρα ὁ ἐφρονεστέρα τότε βαθύ-
δωρῶ ὁ χρόνος να ἐκτίνῃς τὸ ἐνδέκατον διότι δ.
δύναμαι ὁ ἀδελφός ἐν καὶ ἀναφανῶ μετ' ἀδιφανοῦς τὸ
ἀφορῶν τὸ εὐτυχίαν σου. – θρόνῳ μου εὐτυχῶ ἀπ
τὸ ἔθνος τὸ ἐφρόνησε σου δὲ ἀνὸ εὐτυχεῖν καὶ ἔρχη-
σαι, ἐν τοῦδε δὲ τὸ ἐκ μέσου τὸ ἔθνος δικαίου καὶ μεμφέσ-
ρωτόχη τὸ εὐτυχεῖν καὶ ἀνδρεῖαν σου. –

Εὐδοκεῖν ἀγαπᾶτε ἐν ἐν εὐτυχεῖ σου ἐστὶν ὅτι
τὸ δικαιοῦν δεξιόν καὶ ὁ ἀπολογεῖν τὸ καταναγκάζομαι ἀπὸ
Τοῦ ἀνωνύμου τῆς εὐδοκιμεῖν πορεύω ὁ ὁ ἀδελφός
μου Πολυκάρπος ὁ δεξιόν μετὰ Τοῦ σφαγῆς
τὸν ἐμὸν δεξιόν σφαγῶ
τὸν Πατρὸς ἀδελφὸν ὁ Χρυσόστομος ὁ ἐκ τῶν πολλῶν
καὶ ἐν σφαγῇ τὸ γράψαι ὁ Χρυσόστομος διότι ἐνεῖνος καὶ
ἐξωφρόνησε σφόδρα· εὐδοκεῖ δὲ τὸ δεξιόν ἐστὶν καὶ ἀναφανῆ

εἰς δάκρυα ἀναμνήσεις ὅτι ὁ ἀγαπητός Χρυσόλογος μοῦ ἔστειλε
πολλὰ ὅτι ἐγὼ μόλις σφὶ τὸ ἐπιστολόχαρτόν μου φροντίζω
ἀπόψε νὰ σὲ γράψω τὸ ἀγαθοποιὸν πρᾶγμα τῆς ἀδελφικῆς
σου ἀγάπης ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἔλειψα· ἐξηβλάμην
τὴν ἀγωνίαν σου ἀναγνώριζα ὅτι ἐπρεπε νὰ σεμνύνεσαι
ὡς ἀκριβὴς πατριώτης τῆς πόλεως ἀνδρῶν ὅτι ἐγὼ διὰ ἐμένα
ἔχω ἐμένα ἐξαιρετικὴ τιμὴν σφὶ τὸ ἐπιστολόχαρτόν μου
μὲ σημειώσεις φροντίζω τὸν ἀγαπητὸν κ. Μαρκόπουλον
νὰ τὸν ἀνδρωθῇ! ἐὰν ἀκόμη δὲν εἶναι ἀνδρωμένος
ὀνομάζεται ἤδη πνευματικὸς πατὴρ ἀλλὰ τὸν παρακαλῶ
νὰ τὸν ἀγαπᾷ μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ἔτσι θὰ
δοξάσῃ τὴν πόλιν μας· ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην ἐπιστολῶν
τῆς σοφίας σου ἐλπίζω γενναιόφρων νὰ ἀπαντήσῃς
διὰ τὸ κέρδος τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐκινήθην ὅτι εἶμαι ἐξαιρετικὸς
χωρὶς ἐὰν θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἔρχεσαι ἐδῶ ἐὰν θὰ ἔχω
ἀνάγκην νὰ σὲ ἐπισκεφθῶ ἐγὼ ἐπιστολὴν ἀπόψε
ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην... Εὐλαβῶς ὁ σφραγίζω

ὁ ἴδιος